

POVESTEA SFÂNTULUI IERARH CALINIC
DE LA CERNICA,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

*istorisită de Cătălin Grigore
ilustrată de Cristina Ionescu-Berechet*

Constantin și mama sa mergeau adeseori la mănăstirea Cernica, ascunsă în acea vreme de păduri bogate și înconjurată aproape cu totul de apă. Călătoreau uneori cu căruța, alteori pe jos, fie vară, fie iarnă, cale de câteva ceasuri de la căsuța lor. Dar mare le era bucuria, căci acolo îl întâlneau pe Starețul Gheorghe, om cu viață sfântă, care îi povățuia cu blândețe cum să placă lui Dumnezeu.

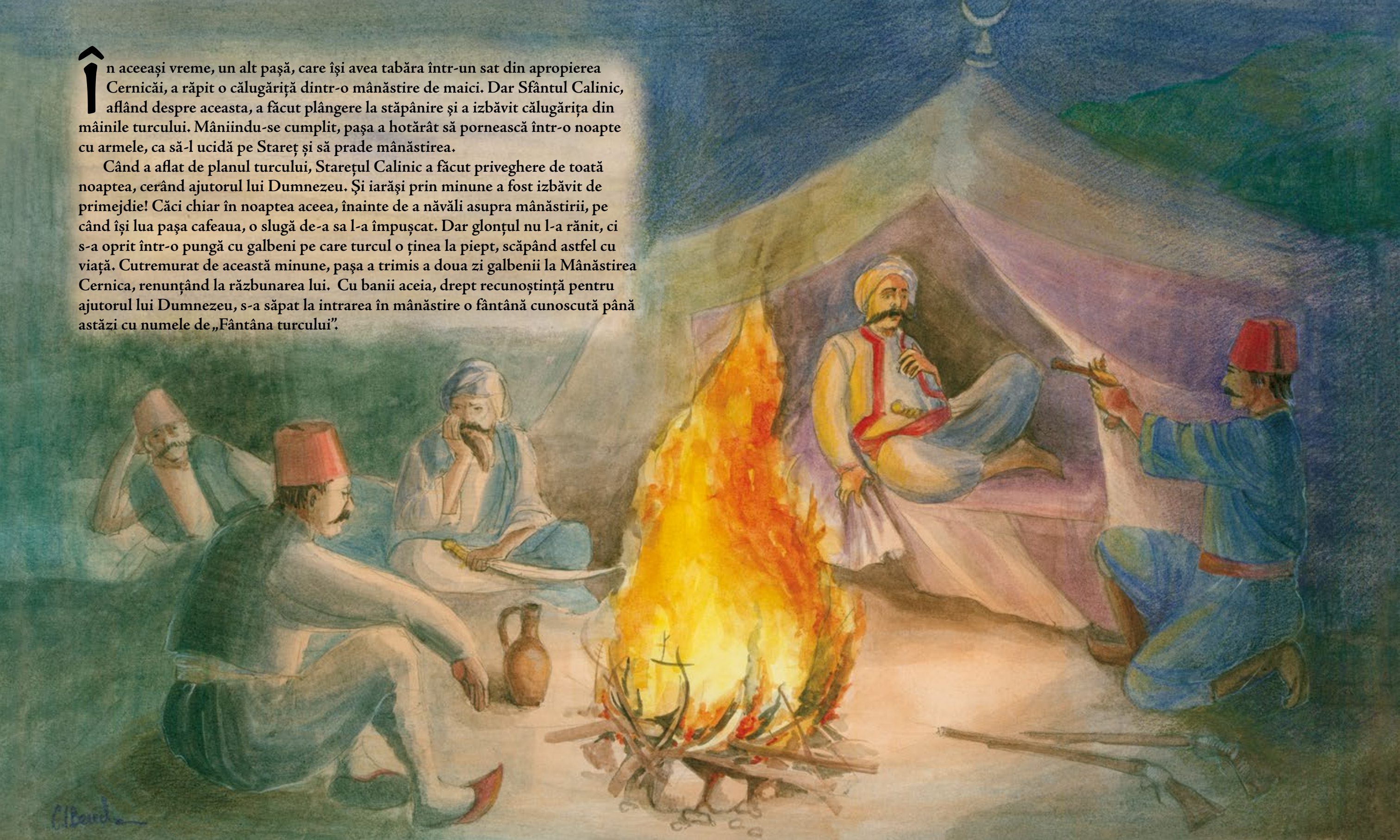
De la el a deprins tânărul Constantin dragostea pentru rugăciune și pentru monahii cei simpli și smeriți care se nevoiau în frumoasa insulă a Cernicai. Așa că, părinții lui nu s-au mirat când, deși nu împlinise 20 de ani, Constantin le-a mărturisit dorința de a intra ca frate de mănăstire la Cernica. Cu binecuvântarea lor și a starețului a fost primit în obștea călugărilor, care l-au îndrăgit încă din primele zile pentru marea sa smerenie și ascultare, fiind totdeauna dornic să-i ajute pe monahi la cele mai grele munci, cum erau pescuitul sau tăiatul lemnului.

Cl. Borech

În aceeași vreme, un alt pașă, care își avea tabăra într-un sat din apropierea Cernicăi, a răpit o călugăriță dintr-o mănăstire de maici. Dar Sfântul Calinic, aflând despre aceasta, a făcut plângere la stăpânire și a izbăvit călugărița din mâinile turcului. Mâniindu-se cumplit, pașa a hotărât să pornească într-o noapte cu armele, ca să-l ucidă pe Stareț și să prade mănăstirea.

Când a aflat de planul turcului, Starețul Calinic a făcut priveghere de toată noaptea, cerând ajutorul lui Dumnezeu. Și iarăși prin minune a fost izbăvit de primejdie! Căci chiar în noaptea aceea, înainte de a năvăli asupra mănăstirii, pe când își lua pașa cafeaua, o slugă de-a sa l-a împușcat. Dar glonțul nu l-a rănit, ci s-a oprit într-o pungă cu galbeni pe care turcul o ținea la piept, scăpând astfel cu viață. Cutremurat de această minune, pașa a trimis a doua zi galbenii la Mănăstirea Cernica, renunțând la răzbunarea lui. Cu banii aceia, drept recunoștință pentru ajutorul lui Dumnezeu, s-a săpat la intrarea în mănăstire o fântână cunoscută până astăzi cu numele de „Fântâna turcului”.

După ridicarea Bisericii Sfântului Mucenic Gheorghe, Sfântul Calinic s-a preocupat și mai mult de economia mănăstirii, dorind ca monahii să aibă toate cele de trebuință traiului. În vremea când a fost ales Stareț la Cernica, acolo se afla doar o teleguță cu un bou, care era mânăta de un călugăr pe ulițele Bucureștilor, și oricine voia arunca câte o pâine în acea teleguță. Apoi călugărul se întorcea în mănăstire și împărțea și celorlalți monahi pâinea primită. Starețul însă a zidit case și adăposturi pentru oameni și dobitoace, a cultivat pământul cu tot felul de cereale, a plantat vii și păduri, a cumpărat cirezi de vite și turme de oi pentru hrana și îmbrăcămintea călugărilor din lavră, încât se mirau toți de priceperea lui. Sfântul Calinic a fost, de asemenea, și un bun iconom și al celorlalte mănăstiri - Pasărea, Snagov, Căldărușani, Ciorogârla și Poiana Mărului - aflate toate în grija sa.

Din aceeași colecție:

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRIGORE, CĂTĂLIN

**Povestea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, făcătorul de minuni /
Cătălin Grigore ; il.: Cristina Ionescu-Berechet. - București : Editura Iona, 2011
ISBN 978-606-92707-6-9**

**I. Ionescu-Berechet, Cristina (il.)
087.5:235.3 Calinic de la Cernica**

© Editura Iona 2011

Toate drepturile rezervate
Calea Rahovei 266-268, corp 2,
etaj 3, camera 28A
Sector 5, București
Tel.: 0724490846

E-mail: edituraiona@yahoo.com

www.edituraiona.ro

Editor și autor: Cătălin Grigore
Coordonator de colecție: Alexandra Grigore
Ilustrator: Cristina Ionescu-Berechet
Redactori: Anca Stanciu și Claudiu Huian
DTP: Bruno Vintilă